

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 69.

Sjette Sessions anden Samling.

29de Møde.

Løvedagen d. 10de Februar.

(Forts.)

Derefter gik man over til det næste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Forslag til Lov om nogle forandrede Bestemmelser i Anordningen om Skolegang. (Forslaget findes i Anhang A. Sp. 385, jfr. Folkethingstidenden Sp. 322).

Safs: Ja, jeg behøver vist ikke at yttre mig vidtløstigt om det foreliggende Lovforslag, da det allerede engang tidligere har været vidtløstigt behandlet her i Thinget. Jeg maatte nødvendigvis forelægge Folkethinget det saaledes, som det er blevet vedtaget her, og ikke saaledes, som det blev forandret i Landstinget. Hvis det ærede Thing imidlertid giver sit Bifald til, at det maa komme til 2den Behandling, skal jeg drage Omforg for, at der kan blive stillet et Endringsforslag — jeg troer ikke engang, det er nødvendigt at nedfætte noget Udvalg — angaaende den § 1, som Landstinget har udfodt, betræffende Undervisningen i Hjemmet. Det er den eneste Forbedring, som jeg kan indsee, at Landstinget har foretaget ved Lovforslaget . . . . .

Formanden: Den ærede Taler er ikke berettiget til at kritisere, hvorvidt Forslaget ved Behandlingen i det andet Thing har modtaget nogen Forbedring.

Safs: Hovedtanken i dette Forslag er naturligvis at søge at ophæve det Trykkende ved den Evangsfoleanstalt, som efter Anordningen af 1814 hidtil har været herskende her i Landet; at bestemme en vis Alder, hvor saa at

siige Evangen fra Statens Side hørte op og der igjen gaves Forældrene fuld Raadighed over deres Børn. En saadan Bestemmelse er i Lovforslaget givet og er mere og mere nødvendig, og det har ogsaa viist sig ved Erfaringen her i Landet, at dens Nødvendighed er dybt følt af Mange. Derfor, da nu engang 14 Aars Alderen ansees som den, der i Almindelighed gjør et Barn skiftet til at udgaa af Skolen og, hvad der desværre er altfor meget sammenblandet dermed, til at confirmeres, saa har jeg taget denne Alder istedet for at tage 13 Aars Alderen eller en anden Alder. Jeg troer, at det vil anerkjendes, at denne Alder omtrent er den, hvori det nogenlunde modne Barn selv kan, efter sine Forældres Ønske, vælge, om og hvor det vil confirmeres; og naar vi sætte dette Lovforslag i Forbindelse med den forventede Tillæelse til at benytte ogsaa til Confirmationen hvilken som helst af de fastansatte Præster her i Landet, som Vedkommende maatte ønske, saa mener jeg, at meget af det Byrdefulde i Skolebestemmelserne er hævet.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det Lovforslag, som nu er til Behandling, naaede sidste Gang videre end det foregaaende, idet det nemlig, rigtignok først efter at være underkastet væsentlige Forandringer i Landstinget, som jeg nærmere skal komme tilbage til, ved en eneste Behandling blev vedtaget her i Folkethinget og saaledes afgivet fra Rigsdagen. Imidlertid blev det dog ikke til Lov, da Hs. Majestæts Sanction ikke derpaa blev erholdt. I Lovforslaget, baade i dets oprindelige Stillelse her i Folkethinget og saaledes som det blev forandret i Landstinget, fandtes dengang en Bestemmelse, der just ikke